

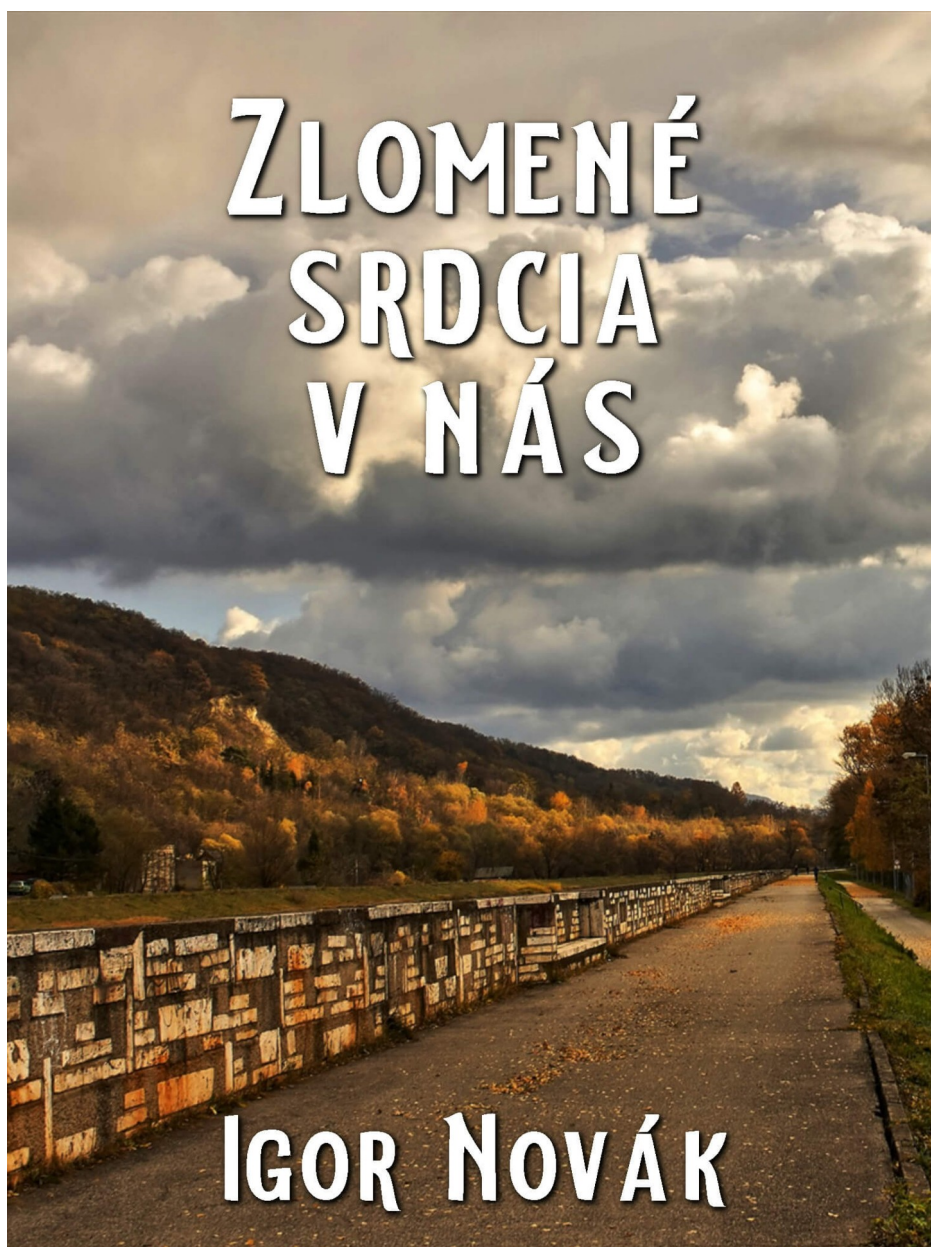
Zlomené srdcia

v nás

Autor	Vydavateľ	Licencia	Vydanie	Autor obálky
Igor Novák	Greenie knižnica	CC-BY-NC-ND	Prvé (2024)	FotoCirbes

O knihe

Mnohí z nás si v sebe nesú zlomené srdcia. Buď svoje, alebo tie, ktoré zlomili. Láska má mnoho podôb, partnerská, rodičovská, súrodenecká a iné. Život bez nej v akejkol'vek podobe by bol prázdny. Preto, aj napriek zlomeným srdciam v nás, ju neprestávajme hľadať a udržiavať medzi nami. Prijemné čítanie...

Obsah

Zlomené srdcia v nás.....	1
O knihe.....	2
Na hrádzi.....	4
Infúzia sklamaní.....	5
Posledné bozky.....	6
Mary Ann.....	7
Okná.....	8
Kytica bolesti.....	9
Dvere lásky.....	10
Vzdušný zámok.....	11
Sama.....	12
Tvoj domov.....	13
Zvon srdca.....	14
Fontána milovania.....	15
Pod vodou.....	16
Tóny lásky.....	17
Letáky citov.....	18
Vločka.....	19
Láska cez prekážky.....	20
Zázrak v srdci.....	21
Pravá.....	22
Slzy v pohári.....	23
Verše z lásky.....	24
Mosty.....	25
Rany.....	26
Zlomené srdcia v nás.....	27

Na hrádzi

Múr ako spomienkou
na hrádzi pri splave.
Vôňa slov nad riekou
s dezertom ku káve.

Verše sa písali
do duší potichu.
Aj hviezdy verili
hľadajúc útechu.

Básne sa vryli nám
hlboko v pamäti.
Ostalo mnoho dám
do lásky odetých...

Infúzia sklamaní

Rozdávala bolesť po kvapkách
infúziu rán aj v tabletkách.
Za všetko si mohol iba sám,
nesplnil, čo v láske prisahal.

Bolesť slzou nikdy nezmyješ,
ani hlad po láske nezaješ.
Prelíata krv nikdy nezaschne,
v žilách tečie, kým ti nepraskne.

Srdce, ktoré hralo pre teba
melódie priamo do neba.
Nevnímal si ani jeden tón,
viac ako ja, bol ti telefón.

Teraz kvapká bolesť po kvapkách,
uži si ju v milión klapkách.
Ako seriál, ktorý nekončí
v sériách na pár desaťročí...

Posledné bozky

Len zima a mráz,
je večný chlad v nás.
Kde ani sneh už nie je,
tam stránky lásky sú biele.

City zamrzli v nich
pri písaní kníh.
Perom na dušu chcem
napísať poslednú len.

Stránku v objatí slz,
posledných bozkov sa drž.
Z útesu padala tam,
kde do tmy pozerám sám...

Mary Ann

Čo prináša rieka
plavbou parníkom?
Cestovala niekam,
v hlave iba on.

Austrália, žena,
vlasy zvlnené.
Ostáva len viera,
že nepovie nie.

Sila vody dáva
nádej myšlienkam.
Neostane sama
sa plaviť kto vie kam.

Na brehu už čaká,
volá Mary Ann.
Prináša ju rieka,
s ružou krásny sen...

Okná

Cez okno cítim
tvoju krásu.
Čakám, kým všetky
svetlá zhasnú.

Dotykom očí
príď ku mne.
Otvorím okno,
nech nie sú smutné.

Záves sa ako
závoj chveje.
Dve okná
plné beznádeje.

Už vchádza,
a nie len stojí.
Dverami očí,
oknom sa ešte bojí...

Kytica bolesti

Nad nami týčia sa
hory bolesti,
kde ukladáš
svoje sny.
Večer, keď v posteli
zaspávaš a
nemôžeš
ďalej ísť.

Prekročiť prah
a zabudnúť,
kým sila je
ešte v nás.
Objaviť
krásu života,
aj keď mnoho
už odvial čas.

Nepadnúť úplne
do roklín,
odkiaľ
niet úniku.
Nevzdať sa
nádeje
na šťastie,
kyticou k pomníku...

Dvere lásky

Chcel si iba chrániť,
čo chrániť vždy si mal.
Napriek tomu zranil,
ostal v sebe sám.

Neubránil srdce
v tebe zlomené.
Trápilo sa dlho
nepovedať nie.

Odbremenit' seba,
dušu zviazanú.
Urob to čo treba,
pusti lásku dnu...

Vzdušný zámok

Vstávali sme spolu
jeden pri druhom.
Pokiaľ v našom dome
bol aj tvoj domov.

V rozprávkach to býva,
no u nás nebolo.
Keď sa poklad skrýva
v zámku za rohom.

Ten náš sa už stratil,
nik ho nehľadá.
Ostali sme v zámku,
kde každý z nás je sám.

Kľúčom pre princeznú
od zámku na zámku.
Je spomienka na lásku
listom vo vánku...

Sama

Bola by som tvoja,
keby si bol môj.
Nebála sa boja,
tak vždy pri mne stoj.

Ruka v ruke spolu,
v silnom objatí.
Nevrav, že mám smolu,
že som v zajatí.

Verila som slovám
nimi spútaná.
Čo mi nedáš, nedám,
sama ostávam...

Tvoj domov

Ležím pri rieke
v tráve nahá.
Slnko ma lúčmi
k sebe ťahá.

Pokožka, prsty
a spev rieky.
Bolo by príjemné
byť tu s niekým.

Po dlhom období
zo sklamaní.
Naplniť nádobu
milovania.

Len si tak ležím
a úprimne snívam.
Snáď sama nezaspím,
no pomaly zívam.

Tak objav ma už
a konečne miluj.
Buď iba môj muž,
len o mňa usiluj.

Veď iba o tebe
celý čas snívam.
Nájdí ma v sebe
a vo mne bývaj...

Zvon srdca

Sme na kolenách
a nevieme vstať.
V našich hlavách
je len slovo mať.

Ako však byť
a nie len vlastniť?
Poradiť skús
na prvý pokus.

Ak chceme snáď
aj milovať.
Pri druhom stáť,
nepredstierať.

Pocity v nás
uvoľniť von.
Zo srdca hlas
silný jak zvon...

Fontána milovania

Keď mesto stráca dušu,
s fontánou svoje slzy.
Na sídliskách už nie sú,
občas to bolí, mrzí.

V daždi sa bláznit',
objímať vo fontáne.
Keď svetlá zhasli,
zaplo sa milovanie.

Niekomu prvé,
kvapky a slzy šťastia.
Zlomené srdce
z prvého milovania.

No vo fontáne
ostali stopy lásky.
Po každom milovaní
nám spolu oči zhasli...

Pod vodou

Spoločný nádych,
zadrž dych.
Iba na krátky
okamih.

Som s tebou
dole zviazaná.
Súčasťou
teba, aj lana.

Môj život
teraz závisí.
Ako si na mne
závislý.

Či ma tu teraz
podržíš.
Alebo maj sa
a nepíš...

Tóny lásky

Ráno prepíš
moje slová.
Nech ma večer
láska volá.

Môžeš rovno
celé vety.
Na naše
bláznivé úlety.

Dlhé súvetia,
aj básne.
Nech sú naše
mysle jasné.

Tak uletení
spolu.
Od južného
k severnému pólu.

Bláznit' sa z rána
do nemoty.
Do noci hrávať
naše noty.

Vystrájať
na kilá a či tony.
Nech navždy
znejú naše tóny...

Letáky citov

Dnes existuje iba ja,
nik nehovorí obaja.
Hľadá si iba ten svoj smer,
všetko mi daj, nič nezober.

Len kalkulačku do ruky,
na nezmyselné ponuky.
Letáky plné tovaru,
dostáva ľudí do varu.

Nie milovať a dobýjať,
srdcia o stenu rozbíjať.
Nepodstatné byť, ale mať,
čo ešte sa tu musí stať?

Aby pochopili už aj tí,
na mať, nie byť, závislí.
Že bez lásky, srdca, spoločne,
je všetko nezmyselne zbytočné...

Vločka

Je výnimočná
a každá iná,
padajúc k nám,
si zaspomínam.
Obloha, snáď,
nám prezradí viac,
keď padá vločka,
nevidím mesiac.

Výzgajúc tmou
za láskou s ňou,
putujem rád,
už mnohokrát.
Je biely kvet,
napíš pár viet,
ten pocit v nás,
keď vráti nám čas...

Láska cez prekážky

Bola jedna z mnohých,
no mnohé neboli.
Tam, kde bola ona,
mnohé to bolí.

Bolešť bez bolesti
nie je bolesťou.
Cesta bez prekážok
nebola cestou.

Zdolávala jednu,
postupne po druhej.
S úsmevom cez slzy
písala si dej.

V duši celá kniha,
stránky príbehov.
Vedela, kým bola,
kde je jej domov...

Zázrak v srdci

Pozri a leť,
vytvor nám svet.
Bez zbytočných slz
povedz to prv.

Než privriem si oči,
už sa nám točí.
Už ho vidím
a s tebou cítim.

Kde ľudia sú šťastní
a ty úžasný.
Si vytvoril priestor,
kde má každý miesto...

Pravá

Privítaj jej ruky,
slzy v objatí.
Je jediná pravá,
ktorá nezradí.

Neboj sa s ňou lietat',
nie je padnúť kam.
S ňou sa padá priamo
hore, ku hviezdám.

V jej náručí nebo,
možno peklo, raj.
Už nemáš čo stratiť,
postaví ti máj...

Slzy v pohári

Do tmy ponárame oči,
keď jasný deň sa končí.
A aj napriek všetkým búrkam
ostaňme verní lesom, lúkam.

Kde prameň pravdy tečie,
necítiš nebezpečie.
Len harmóniu nehy,
s čím netreba, s tým nehýb.

Tí, ktorí večne iba trasú
v pohári každú masu.
Nech blesky, hromy, búrky,
nespoja naše ruky.

Spoznáš cez pohár nahej,
kde topia lásku nádej.
Pravdy, čo je a nie je,
na slzách beznádeje...

Verše z lásky

Verše z lásky
za peniaze nekúpiš.
Nepredáš a ani
s nimi nesúdiš.

Možno pohár vody,
možno súznenie.
Zahasí smäd
a potlačí blúznenie.

Duše spolu hovoria
aj bez veršov.
Alebo ich čítajú
aj z nemých slov.

Prepočítať všetko
iba číslami.
V takej dobe
budú city za nami...

Mosty

Hľadáme spolu na rieku,
most priamo pred nami.
Ostat', či prejsť na druhú,
či ostat' nestranní?

Otázka a odpoveď
plávajú v nádeji.
Že ich snád' vyplaví
na obe rieky brehy.

Mosty nás spájajú,
je jedno, na ktorej
strane si ustelieš
a ľahneš na posteľ.

Nepáľme, nedajme
páliť ich inými.
Nech mosty ostanú
čisté a bez viny...

Rany

Slovo je zbraň,
a mnoho z tých rán
bolí nás viac
ako samotná dľaň.
Tak nenabíjaj,
radšej len chráň
a náboje slov
odlož na lov.

Keď citový zlom
zasiahne nás,
nábojom slov
utíšiš hlas.
Zachrániš svet,
ten, ktorý v nás
hladil náš kvet
a nádej nám dáš...

Zlomené srdcia v nás

Dôvera upadá s ranami,
viac bolia od známych,
ako neznámych.
Lámu sa vzťahy
a zápalky,
bez hry v rukách
nám horia rozprávky.

Vrátiť ten kolotoč
nemých slov,
ktorými ublížil
bez okov.
Možné, či nemožné
odhalí,
snáď odvážni sme,
nie zbabelí...